

og jeg maa anbefale mine Meningsfæller ikke at stemme for det.

Samuelson: I Modsætning til de to sidste Talere skal jeg tillade mig at anbefale dette høje Ting at stemme for det foreliggende Lovforslag. I Modsætning til disse to Talere føler jeg mig forvisset om, at det foreliggende Lovforslag, hvis det ophøjes til Lov, vil være til mægtig Støtte for den Del af den færøske Befolkning, som ønsker at etablere saadanne Landbrug, som omhandles i Loven, og drive disse Landbrug ved Siden af deres egentlige Virksomhed, som i Almindelighed er Fiskeri, Haandværk eller lignende. Om man paa Færøerne nogen Sinde kommer saa vidt, at Husmænd kan klare sig som Jordbrugere alene, skal jeg selvfølgelig ikke spaa om, men for Tiden maa de smaa Landbrug deroppe drives sammen med andre Erhverv.

Lagtinget er for Tiden meget optaget af at overveje saadanne Ændringer i den øvrige gældende færøske Landbolovgivning, som tilsigter at tilpasse de nuværende Love efter de nuværende Forhold paa Færøerne, men enhver, som har Kendskab til disse Forhold deroppe, vil være klar over, at det ikke er noget let Arbejde, og det tager nok saa megen Tid. For Udvalgets Flertal har det været afgørende, at Lagtinget har ønsket Lovforslaget gennemført. Vi har anset det for det klogeste og det mest villige overfor Færøernes Befolkning og Færøernes Lagting at gennemføre Lovforslaget i en Form, der svarer til den, Lagtinget har givet sit Forslag; dermed faar Lagtinget ogsaa Ansvaret for de Afvigelser fra den hernede gældende Lovgivning, som gennemføres ved dette Lovforslag.

Jeg ønsker at henlede Opmærksomheden paa Revisionsbestemmelserne i Lovforslagets § 21. Denne Revisionsbestemmelse er foreslaaet af Lagtinget, og den er for Udvalgets Flertal Vidnesbyrd om, at ogsaa Lagtinget har ønsket at prøve sig frem i denne Sag, og Udvalgets Flertal finder denne Lagtingets Holdning meget forstandig.

Naar det fra Mindretallets Side anføres, at de færøske Landbrugere bliver ugunstigere stillet med Hensyn til Laanenes Størrelse end Landbruget i det øvrige Kongerige, skal jeg henvise til, at de herhenhørende Bestemmelser i det foreliggende Lovforslag er foreslaaet af selve Lagtinget, og der er i Lovforslagets Motiver gjort Rede for Grundene til, at de er foreslaaet, saaledes som sket er.

Der er blevet anført fra forskellig Side,

fra det ærede Medlem Hr. Olufsons og, jeg forstod, ogsaa fra det ærede Medlem Hr. Zahles, at der er en Bestemmelse i den færøske Landbolovgivning, som giver ikke alene Kongsbønderne, men ogsaa Odelsbønderne Ret til at vintergræsse deres Faar paa opdyrket Jord, det vil sige den Jord, der ligger nedenfor Fjeldene, hvor Faarene græsser om Sommeren. Denne Bestemmelse kan ikke hæves ved denne Lov, den hører hjemme i en anden Lov, og det vilde være ganske fejlagtigt, forekommer det mig, hvis man ved denne Lov havde forsøgt at rokke ved det Forhold. Jeg glæder mig over, at der, hvis man gennemfører dette Lovforslag, er Mulighed for, at netop denne generende Vintergræsning maa-ske kan blive afløst ved Hjælp af denne Lov, idet jeg gaar ud fra, at de Jordbrugere, som kan komme overens med Haugeejerne om Afløsning af Vintergræsningsretten, kan faa Laan efter denne Lov til at afløse Vintergræsningsretten med. Jeg anser Afløsning af Vintergræsningsretten for en meget gavnlig Foranstaltning, og den Slags gavnlige Foranstaltninger vil vistnok kunne gennemføres netop efter denne Lov.

Under Udvalgsarbejdet har der været Tale om, at Udvalget burde rejse til Færøerne og sætte sig ind i Forholdene deroppe og forhandle med Lagtinget om denne Sag og andre Landbosager, som maatte foreligge i Øjeblikket eller komme til at foreligge i den nærmeste Tid. Flertallet har ingenlunde modsat sig, at en saadan Rejse kom i Stand, men har kun været imod at udskyde Gennemførelsen af denne Sag, indtil en saadan Rejse er foretaget. Udvalgets Flertal har Følelsen af, at de Ændringer, som Mindretallet særlig ønsker gennemført, er Ændringer, der ikke skal gennemføres paa denne Lov, men paa andre Landbolove.

Der er forskellige Ting, jeg nok kunde ønske at imødegaa af det, som det ærede Medlem Hr. Olufson anførte, bl. a. om de mange Kongsbønder, som ejer Jord deroppe —: Kongsbønderne ejer slet intet af Jorden, de er Statens Fæstere, det er Staten, som ejer den Jord, der er bortfæstet til Kongsbønderne. Men da Tiden er saa fremrykket, skal jeg undlade det og skal kun anføre, at denne Lov ikke vil gavne Kongsbønderne i mindste Maade, og den vil ikke gavne Odelsbønderne i mindste Maade. Jeg forstaar ikke, at det ærede Medlem Hr. Olufson kan sige, at den kun vil gavne Kongsbønderne og Odelsbønderne, thi den vil alene gavne Trømændene, dem, vi har, og dem, vi faar. Jeg under dem den Nytte, de kan faa af denne Lov, og jeg tror — og det